

32000R0348

17.2.2000

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 45/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 348/2000**z dnia 14 lutego 2000 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub ze stali niestopowej pochodzących z Chorwacji i Ukrainy oraz stanowiące o ostatecznym poborze nałożonego cła tymczasowego**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 4 oraz art. 10 ust. 2,

uwzględniając propozycję przedłożoną przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. ŚRODKI TYMCZASOWE

- (1) Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1802/1999 ⁽²⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem tymczasowym”) Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty niektórych bezszwowych rur żelaznych lub ze stali niestopowej pochodzących z Chorwacji i Ukrainy.

B. DALSZA PROCEDURA

- (2) Po nałożeniu tymczasowego cła antydumpingowego zainteresowane strony, które o to wniosowały, otrzymały możliwość poddania się przesłuchaniu. Strony zostały powiadomione o istotnych faktach i względach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznych ceł antydumpingowych i ostateczny pobór na poziomie tego cła kwot zabezpieczonych ceł tymczasowym. Przyznano im także okres, w którym mogły składać oświadczenia w związku z tym ujawnieniem.
- (3) Ustne i pisemne komentarze przedłożone przez zainteresowane strony zostały rozważone i, gdy było to właściwe, ostateczne ustalenia zostały odpowiednio zmienione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 905/98 (Dz.U. L 128 z 30.4.1998, str. 18).

⁽²⁾ Dz.U. L 218 z 18.8.1999, str. 3.

C. PRZEDMIOTOWY PRODUKT I PRODUKT PODOBNY**1. Przedmiotowy produkt**

- (4) Należy przypomnieć, że ust. 7 rozporządzenia tymczasowego opisywał przedmiotowy produkt jako bezszwowe rury żelazne lub ze stali niestopowej, rodzaju wykorzystywanego do ropociągów i gazociągów, o zewnętrznej średnicy nieprzekraczającej 406,4 mm; bezszwowe rury żelazne o okrągłym przekroju i ze stali niestopowej, ciągnięte na zimno lub walcowane na zimno; pozostałe rury o okrągłym przekroju, żelazne i ze stali niestopowej, o zewnętrznej średnicy nieprzekraczającej 406,4 mm, zwane dalej „rurami bezszwowymi”.
- (5) Powtarzało się twierdzenie, że rury bezszwowe powinny być podzielone na dwa oddzielne produkty przedmiotowe, tj. przeznaczone do handlu rury ze stali technicznej oraz stalowe rurociągi do ropy lub gazu, i że każda szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy powinna zostać przeanalizowana oddzielnie dla każdego produktu.
- (6) Rzekome rozróżnienie oparte jest na podstawie tego, że przeznaczone do handlu rury i rurociągi są wzajemnie niewymienne, zważywszy określoną certyfikację wymaganą dla zastosowań do ropy i gazu. Argumentowano również, że wyższe koszty produkcji rurociągów wykluczają ich sprzedaż do zastosowań innych niż do ropy lub gazu. Ponadto zarzucano, że przeznaczone do handlu rury są wykorzystywane w budownictwie oraz służą do zastosowań w infrastrukturze, podczas gdy rurociągi są wykorzystywane w przemyśle ropy i gazu, i że oba produkty są sprzedawane poprzez różne kanały zbytu, a rurociągi są sprzedawane bezpośrednio do użytkownika końcowego, a nie do podmiotów gospodarczych.
- (7) Ustalono, że wszystkie rury bezszwowe mają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne. Chociaż istnieje szeroki zakres różnych rodzajów, zróżnicowanych zależnie od zewnętrznej średnicy, grubości ścian, gatunku stali i specyfikacji technicznych, nie znaleziono żadnej wyraźnej linii podziału między nimi.

- (8) Ponadto dochodzenie wykazało, że wszystkie rodzaje rur bezszwowych były sprzedawane zarówno podmiotom gospodarczym, jak i użytkownikom końcowym. Dlatego wyraźne rozróżnienie między kanałami zbytu, chociaż *per se* nieistotne, nie mogło być ustalone.
- (9) Ostatecznie uznano wszystkie rury bezszwowe za mające zasadniczo to samo zastosowanie. Chociaż są one wykorzystywane w wielu przemysłach, takich jak budownictwo, przemysł samochodowy, przemysł naftowy i produkcja benzyn, elektrownie i budowa kotłów, pneumatyka i hydraulika, inżynieria, i chociaż potwierdzono, że nie każdy użytkownik jest w stanie wykorzystywać każdy rodzaj rury bezszwowej, uważa się, że mają one to samo podstawowe zastosowanie.
- (10) Podczas gdy niektóre typy rur bezszwowych są wyraźnie przeznaczone do określonych zastosowań (np. ropociągi), rury takie mogą również być użyte do mniej określonych zastosowań. Ponadto ustalono, że przeznaczone do handlu rury mogłyby być również wykorzystywane w szerokim zakresie zastosowań. Wszystko to wskazuje na istnienie dużego zakresu konkurencji i wzajemnej wymienialności między wszystkimi rodzajami produktów.
- (11) Podsumowując, tymczasowe ustalenie, że wszystkie rury bezszwowe, czy są one przeznaczonymi do handlu rurami czy rurociągami, tworzą jeden pojedynczy produkt, zostało potwierdzone.

2. Produkt podobny

- (12) Należy przypomnieć, że w ust. 11 i 12 tymczasowego rozporządzenia Komisja ustaliła, że rury bezszwowe przywożone z zainteresowanych krajów, rury bezszwowe wyprodukowane i sprzedawane we Wspólnocie przez przemysł wspólnotowy i te sprzedawane na krajowym rynku chorwackim były podobne w swoich podstawowych właściwościach fizycznych i technicznych i uznano, że mają zasadniczo takie same zastosowania.
- (13) Twierdzono, że rury bezszwowe produkowane we Wspólnocie były różne od tych przywożonych z Ukrainy, ponieważ te ostatnie zostały wyprodukowane według innych norm niż te stosowane przez przemysł wspólnotowy, i że określone wymagania badania zastosowane do rur bezszwowych wyprodukowanych we Wspólnocie oznaczają, że proces produkcyjny był inny.
- (14) Dochodzenie wykazało, że zarówno przemysł wspólnotowy, jak i ukraińscy eksporterzy, produkują według takich samych lub podobnych krajowych i międzynarodowych norm. Informacja dostarczona od ukraińskich eksporterów wykazuje, że rury bezszwowe wywożone do Wspólnoty, czy są to przeznaczone do handlu rury czy rurociągi, są zgodne z normami przemysłowymi takimi jak DIN, API oraz ASTM, tak jak te wyprodukowane przez przemysł wspólnotowy.
- (15) Wobec powyższego tymczasowe ustalenie, że rury bezszwowe przywożone z zainteresowanych krajów, rury

bezszywowe wyprodukowane i sprzedawane we Wspólnocie przez przemysł wspólnotowy i te sprzedawane na krajowym rynku chorwackim są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 384/1996 (zwanego dalej „podstawowym rozporządzeniem”) zostały potwierdzone.

D. DUMPING

1. Chorwacja

- (16) Od czasu przyjęcia środków tymczasowych nie przedłożono żadnych argumentów dotyczących obliczania wartości normalnej, ustalenia ceny eksportowej, porównania wartości normalnej z ceną eksportową lub ustalenia marginesu dumpingu. Dlatego ustalenia określone w ust. 13–19 tymczasowego rozporządzenia zostały potwierdzone. Dlatego margines dumpingu i margines końcowy pozostają na tym samym poziomie, tj. 40,8 %.

2. Ukraina

a) Wartość normalna

- (17) Po opublikowaniu rozporządzenia tymczasowego importer zakwestionował wybranie Chorwacji jako właściwej gospodarki rynkowej państwa trzeciego w celu ustalenia wartości normalnej dla Ukrainy. Importer ten argumentował, że koszt energii i pozostałe środki produkcyjne i inwestycyjne w Chorwacji były dużo wyższe niż na Ukrainie, że chorwacki rynek krajowy był zmonopolizowany lub przynajmniej zdominowany przez jedyne go producenta i że nie dostarczono wystarczającego dowodu do usprawiedliwienia reprezentatywności chorwackich sprzedaży krajowych.
- (18) Uważa się, że argument dotyczący wyższych kosztów chorwackich nie jest istotny w tym, że Ukraina nie jest gospodarką rynkową i dlatego każde porównanie jest ze swej istoty zawodne. Istotne w niniejszym kontekście jest to, czy ukraińscy producenci mieli jakąkolwiek absolutną lub porównywalną przewagę w porównaniu do Chorwacji, taką jak skuteczniejsze zużycie energii. Tak jednakże nie było. Ponadto wybór Chorwacji nie był niewłaściwy w tym sensie, że jedna z alternatyw, Brazylia, została odrzucona z tego powodu, że ceny na rynku brazylijskim były rzeczywiście zbyt wysokie z powodu dominacji jednego producenta. Jednakże Chorwacja zarówno przywoziła produkt przedmiotowy, jak i wywoziła go, a więc istniał element konkurencji na jej rynku krajowym. Ponadto sprzedaż krajowa była reprezentatywna i wynosiła ilościowo ponad 5 % całkowitego ukraińskiego wywozu do Wspólnoty. Ostatecznie, mimo że dokonano wysiłku w celu zbadania innych alternatyw niż Brazylia, takich jak Stany Zjednoczone Ameryki i Republika Czeska, nie użyto żadnej współpracy od żadnego z tych krajów.
- (19) Ponieważ żadne argumenty nie zostały przedstawione ani co do metodologii, ani co do obliczania wartości normalnej, ustalenia określone w ust. 20–26 rozporządzenia tymczasowego zostały potwierdzone.

b) *Cena eksportowa*

- (20) Jeden producent dokonujący wywozu zakwestionował fakt, że w ustalaniu ceny eksportowej Komisja nie wzięła pod uwagę jego sprzedaży do powiązanego importera we Wspólnocie z tego powodu, że informacje przedstawione uznano za niepewne. Ponieważ żaden nowy dowód nie został przedstawiony, aby temu zaprzeczyć, ustalenia określone w ust. 27 i 28 rozporządzenia tymczasowego zostały potwierdzone.

c) *Porównanie*

- (21) Producenci dokonujący wywozu potwierdzili swoje żądanie dokonania dostosowania dla różnic we właściwościach fizycznych wynikających z niższych norm stosowanych przez ukraiński przemysł produkujący rury w porównaniu do przemysłu wspólnotowego. Żądanie to zostało odrzucone na etapie wstępnym, ponieważ było niewystarczająco udokumentowane. Jednakże producentom dokonującym wywozu nie udało się ponownie poprzeć swojej argumentacji i wobec braku nowych informacji ustalenia określone w ust. 29–31 rozporządzenia tymczasowego zostały potwierdzone.

d) *Margines dumpingu*

- (22) Tymczasowe ustalenia w sprawie marginesu dumpingu zostały więc potwierdzone na poziomie 123,7 % dla Ukrainy.

E. SZKODA

1. **Definicja przemysłu wspólnotowego**

- (23) Wobec braku jakichkolwiek nowych informacji ustalenia tymczasowe w odniesieniu do definicji przemysłu wspólnotowego opisane w ust. 34–38 rozporządzenia tymczasowego zostały potwierdzone.

2. **Przywóz do Wspólnoty z zainteresowanych krajów**a) *Kumulacja*

- (24) Chorwacki producent dokonujący wywozu argumentował, że przywóz z Chorwacji nie powinien być oceniany z przywozem pochodzącym z Ukrainy w sposób skumulowany. W tym względzie twierdzono, że wielkość przywozu z Chorwacji w okresie dochodzenia (zwanym dalej „OD”) była znacznie niższa niż z Ukrainy, podczas gdy ceny tego przywozu były wyższe. Twierdzono również, że chorwacki wywóz posiadał ceny takie same jak ceny przywozu ukraińskiego na rynku Wspólnoty.
- (25) Ustalono, że marginesy dumpingu są znaczne dla obu krajów. Wielkość przywozu dla obu krajów wzrastała w badanym okresie osiągając znaczne poziomy, które w obu przypadkach były o wiele wyższe od poziomów *de minimis*. W odniesieniu do cen przywozu ustalono, że ceny rur bezszwowych z obu krajów w znaczny sposób zaniżały ceny przemysłu wspólnotowego w okresie OD. Ponadto

rury bezszwowe z obu krajów są sprzedawane tymi samymi kanałami sprzedaży i na porównywalnych warunkach, w ten sposób konkurując ze sobą nawzajem i z rurami sprzedawanymi przez przemysł wspólnotowy.

- (26) Tymczasowe ustalenia w odniesieniu do właściwości skumulowanej oceny przywozu z Chorwacji i Ukrainy zostały więc potwierdzone.

b) *Ceny w przywozie towarów po cenach dumpingowych*

- (27) Marginesy zaniżania ceny dla Chorwacji i Ukrainy zostały ponownie obliczone w świetle dowodów przedłożonych przez zainteresowane strony w odniesieniu do cen niektórych kategorii produktów i grupowania rur bezszwowych do celów porównań cenowych.

- (28) W odniesieniu do Chorwacji skontrolowana średnia ważona zaniżania cen wyrażona jako udział procentowy cen przemysłu wspólnotowego wynosi 14,4 %.

- (29) W odniesieniu do Ukrainy skontrolowana średnia ważona zaniżania cen wyrażona jako udział procentowy cen przemysłu wspólnotowego wynosi 24 %.

3. **Sytuacja w przemyśle wspólnotowym**a) *Uwaga wstępna*

- (30) Wskutek publikacji rozporządzenia tymczasowego Komisja w dniu 8 grudnia 1999 r. ustaliła, że niektórzy producenci Wspólnotowi, będąc częścią przemysłu wspólnotowego w obecnej procedurze, naruszyli art. 81 Traktatu WE, angażując się w praktyki antykonkurencyjne. Ustalono, że między 1990 r. a 1995 r. Dalmine, Mannesmannröhren-Werke i Vallourec uczestniczyły w umowie dotyczącej przestrzegania ich odpowiednich krajowych rynków na niektóre rury bezszwowe, w szczególności krajowe nadtowe towary rurowe i niektóre rurociągi.

- (31) Decyzja została zbadana w celu ustalenia, czy szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy miała źródło w przywozie towarów po cenach dumpingowych, czy też była spowodowana zachowaniem niektórych producentów wspólnotowych.

- (32) Należy zauważyć, że okres, który stanowił podstawę ustaleń tego dochodzenia (od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 31 października 1998 r.) znajduje się poza okresem, w którym ustalono istnienie praktyk antykonkurencyjnych. Wobec faktu, że praktyki te miały miejsce w okresie poprzedzającym okres brany pod uwagę w niniejszej procedurze i wzrost wielkości przywozu z Chorwacji i Ukrainy po cenach dumpingowych zbiegł się z pogorszeniem sytuacji przemysłu wspólnotowego, nie można stwierdzić, że antykonkurencyjne zachowanie niektórych producentów wspólnotowych przyczyniło się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy w obecnym postępowaniu w zakresie, który przerwałby związek przyczynowy między szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy i przedmiotowym przywozem w rozumieniu art. 3 ust. 6 podstawowego rozporządzenia.

b) *Argumenty podnoszone przez zainteresowane strony w sprawie tymczasowych ustaleń*

- (33) Ukraińscy producenci dokonujący wywozu argumentowali, że przemysł wspólnotowy nie poniósł istotnej szkody w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego, ponieważ między 1997 r. i OD wskaźniki dotyczące produktywności i wykorzystania zdolności uległy poprawie i udział w rynku pozostał stabilny. Ponadto poddali w wątpliwość tymczasowe ustalenia w sprawie rentowności przemysłu wspólnotowego. Niniejsze twierdzenie zostało poparte przez niektóre artykuły prasowe przytaczające poprawione wyniki finansowe producentów wspólnotowych rur bezszwowych.
- (34) Należy wspomnieć, że zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego żaden z czynników wymienionych w niniejszym przepisie nie może dać zdecydowanej wskazówki, czy przemysł wspólnotowy poniósł szkodę w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (35) W odniesieniu do poprawy sytuacji przemysłu wspólnotowego między 1997 r. i OD, w szczególności w odniesieniu do produktywności i wykorzystania zdolności, powinno to być rozpatrywane w świetle środków antidumpingowych nałożonych w 1997 r. przez rozporządzenie (WE) nr 2320/97⁽¹⁾, przeciwko przywózowi rur bezszwowych z Republiki Czeskiej, Węgier, Polski, Rumunii, Rosji i Republiki Słowackiej. Istotnie, zamierzonym skutkiem tych środków antidumpingowych było usunięcie szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.
- (36) Należy również zauważyć, że między 1997 r. a OD rentowność osiągnięta przez przemysł wspólnotowy pozostała na poziomie niższym od spodziewanego w normalnych warunkach konkurencji przy braku przywozu towarów po cenach dumpingowych. W odniesieniu do wiarygodności danych o rentowności, należy zauważyć, że odpowiadają one informacjom przedłożonym przez przemysł wspólnotowy w trakcie badań i zweryfikowanym na miejscu. W odniesieniu do danych o rentowności, przedstawionych przez ukraińskich producentów dokonujących wywozu, należy zauważyć, że zawierają one produkty nieobjęte dochodzeniem i odnoszą się do okresu poza okresem badanym w obecnym dochodzeniu. W odniesieniu do udziału w rynku ustalono, że przemysł wspólnotowy nie był w stanie odzyskać utraconego uprzednio udziału w rynku. Tym samym przemysł wspólnotowy nie był w stanie w pełni korzystać z wcześniejszego nałożenia ostatecznych środków na przywóz pochodzący z Republiki Czeskiej, Węgier, Polski, Rumunii, Rosji i Republiki Słowackiej.
- (37) Wobec powyższego tymczasowe ustalenia w odniesieniu do istotnej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy zostały potwierdzone.

F. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (38) Wobec braku nowych informacji tymczasowe ustalenia opisane w ust. 68–73 rozporządzenia tymczasowego zostały potwierdzone.

G. INTERES WSPÓLNOTY

- (39) Wobec ustaleń Komisji wymienionych w ust. 30 zbadano, czy nałożenie środków antidumpingowych mogło zwiększyć obawy o konkurencję na tym rynku. W świetle faktu, że praktyki antykonkurencyjne miały miejsce w okresie poprzedzającym okres rozważany w niniejszym postępowaniu, nie ma powodu by stwierdzić, że nałożenie środków antidumpingowych w obecnym postępowaniu miałyby znaczenie dla konkurencji na tym rynku w przyszłości.
- (40) Wobec braku jakichkolwiek nowych informacji w sprawie interesu Wspólnoty tymczasowe ustalenia opisane w ust. 74–83 rozporządzenia tymczasowego zostały potwierdzone.

H. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom eliminacji szkody

- (41) Metodologia wykorzystywana dla ustalenia marginesu szkody opisana w ust. 86 i 87 tymczasowego rozporządzenia została potwierdzona.
- (42) Marginesy szkody skontrolowane w celu wzięcia pod uwagę komentarzy zainteresowanych stron, opisane powyżej w ust. 27, po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, są określone poniżej:

Chorwacja:	23 %
Ukraina:	38,5 %

2. Forma i poziom ostatecznych środków

- (43) Wnioski wyciągnięte powyżej w odniesieniu do dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Wspólnoty wymagają ostatecznych środków. Wobec różnorodności rodzajów produktów cło antidumpingowe powinno mieć formę ceł *ad valorem*.
- (44) Zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego dla wszystkich producentów dokonujących wywozu poziom cła jest oparty na poziomie szkody lub marginesu dumpingu. Te cła wyrażone jako udział procentowy cen franco granica Wspólnoty wynoszą:

Chorwacja:	23 %
Ukraina:	38,5 %

- (45) Po nałożeniu tymczasowych środków antidumpingowych producent dokonujący wywozu w Chorwacji i producenci dokonujący wywozu na Ukrainie wraz z władzami ukraińskimi zaoferowali zobowiązania cenowe tego samego rodzaju, jak te zaakceptowane przez Komisję od innych producentów w Europie Środkowej i Wschodniej w 1997 r. na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2320/97. Zniesienie szkody jest osiągnięte dwoma środkami: po pierwsze zobowiązaniem cenowym obejmującym przywóz do uzgodnionego progu wielkości oraz po drugie, cłem *ad valorem* nałożonym na przywóz ponad ten próg.

⁽¹⁾ Dz.U. L 322 z 25.11.1997, str. 1.

- (46) Aby zapewnić, że wielkość przywożona zwolniona z cła *ad valorem* nie przekracza wielkości określonej w zobowiązaniu cenowym, zwolnienie z cła antydumpingowego jest uwarunkowane przedstawieniem służbom celnym Państw Członkowskich ważnego świadectwa produkcji, jasno określającego producenta i zawierającego dokładny opis towarów i podpisaną deklarację producenta.
- (47) W celu umożliwienia Komisji skutecznego monitorowania zgodności ze zobowiązaniami producenci uzgodnili dostarczać Komisji regularne i szczegółowe informacje dotyczące ich sprzedaży na wywóz do Wspólnoty i przechowywać kopie świadectw produkcji do późniejszej weryfikacji.
- (48) W odniesieniu do Ukrainy zobowiązanie oferowane przez ukraińskich producentów dokonujących wywozu jest wspólne, odzwierciedlające status Ukrainy jako kraju gospodarki nierynkowej i poparte gwarancjami udzielonymi przez władze Ukrainy w celu zapewnienia odpowiedniego monitorowania, w szczególności w odniesieniu do bezcłowego progu antydumpingowego.
- (49) Dlatego zobowiązania cenowe do pewnego progu wielkości i cła *ad valorem* za pozostały przywóz są uważane za odpowiednie środki usunięcia szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy. W przypadku każdego naruszenia lub podejrzenia naruszenia zobowiązania Komisja szybko nałożyłaby tymczasowe lub ostateczne cła zgodnie z art. 8 ust. 9 i 10 rozporządzenia podstawowego.
- (50) Komisja zaakceptowała te zobowiązania.

I. POBÓR CEŁ TYMCZASOWYCH

- (51) Wobec wielkości marginesu dumpingowego ustalonego dla producentów dokonujących wywozu i w świetle poziomu szkód poniesionych przez przemysł wspólnotowy uważa się za konieczne, aby sumy zabezpieczone tymczasowymi cłami antydumpingowymi na podstawie rozporządzenia tymczasowego były ostatecznie pobrane w wysokości ostatecznie nałożonych ceł,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

- Ostateczne cło antydumpingowe zostaje nałożone na pochodzący z Chorwacji i Ukrainy przywóz następujących towarów:
 - bezszwowych rur żelaznych lub ze stali niestopowej, rodzaju wykorzystywanego dla ropociągów i gazociągów, o zewnętrznej średnicy nieprzekraczającej 406,4 mm (objętych kodami CN 7304 10 10 i 7304 10 30);
 - rur bezszwowych o okrągłym przekroju, żelaznych lub ze stali niestopowej, ciągnionych na zimno lub walcowanych na zimno (objętych kodem CN 7304 31 99);
 - innych rur o przekroju okrągłym, żelaznych lub ze stali niestopowej, o zewnętrznej średnicy nieprzekraczającej 406,4 mm (objętych kodami CN 7304 39 91 i 7304 39 93).
- Stawki cła stosowane do ceny netto franco granica Wspólnoty przywozu produktów opisanych w ust. 1 ustala się następująco:

Kraj	Producent	Stawka cła	Dodatkowy kod Taric
Chorwacja	Wszystkie przedsiębiorstwa	23 %	A999
Ukraina	Wszystkie przedsiębiorstwa	38,5 %	A999

- O ile nie określono inaczej, stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Przywóz jest zwolniony z ceł antydumpingowych nałożonych przez art. 1, pod warunkiem że zostały wyprodukowane i sprzedane na wywóz do Wspólnoty przez przedsiębiorstwa wymienione w ust. 4, które zaoferowały zobowiązania zaakceptowane przez Komisję i pod warunkiem że warunki zawarte w ust. 2 i 3 zostały spełnione.

2. W przypadku gdy zgłoszenie o dopuszczeniu do swobodnego obrotu jest przedstawione, zwolnienie z cła będzie uwarunkowane przedstawieniem właściwym władzom celnym Państw Członkowskich ważnego oryginału świadectwa produkcji wystawionego przez jedno z przedsiębiorstw wymienionych w ust. 4. Świadectwo produkcji ma być zgodne z wymaganiami określonymi dla takich świadectw określonymi w zobowiązaniu zaakceptowanym przez Komisję, którego podstawowe elementy są wymienione w Załączniku.

3. Świadectwo produkcji określone w ust. 2 musi być przedstawione w ciągu trzech miesięcy od daty wystawienia. Wielkości przedstawione służbom celnym Państw Członkowskich w celu przywozu do Wspólnoty bez cła antydumpingowego nie powinny przekraczać wielkości stwierdzonej w świadectwie. W przypadku gdy wielkość stwierdzona w świadectwie jest przekroczone, nadwyżka będzie podlegała cłu i powinna być zgłoszona zgodnie z odpowiednim dodatkowym kodem Taric wymienionym w art. 1 ust. 2.

4. Przywóz towarów, którym towarzyszy świadectwo produkcji, jest zgłaszany zgodnie z następującymi dodatkowymi kodami Taric:

Kraj	Producent	Dodatkowy kod Taric
Chorwacja	Zeljezara Sisak d.d., Sisak	A064
Ukraina	Dnepropetrovsk Tube Works, Dnepropetrovsk	A065
	Nikopol Pivdennotrubny Works, Nikopol	A066
	Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant, Dnepropetrovsk	A067

Artykuł 3

Sprawozdania Państw Członkowskich do Komisji na podstawie art. 14 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 384/1996 wskazują dla każdego dopuszczenia do swobodnego obrotu rok i miesiąc przywozu, kody CN, Taric i dodatkowy kod Taric, rodzaj środka, kraj pochodzenia, wielkość, wartość, cło antydumpingowe, Państwo Członkowskie przywozu i, gdy jest to właściwe, numer seryjny świadectwa produkcji.

Artykuł 4

Kwoty zabezpieczone tymczasowymi cłami antydumpingowymi nałożonymi na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1802/1999 są pobierane w wysokości cła ostatecznie nałożonego. Sumy zabezpieczone stanowiące nadwyżkę ostatecznej wielkości ceł antydumpingowych zostają zwolnione.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 lutego 2000 r.

W imieniu Rady

J. GAMA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Główne elementy świadectwa produkcji określonego w art. 2 ust. 2 (*)

- a) Numer świadectwa.
- b) Identyfikator wskazujący, czy świadectwo jest oryginałem czy kopią.
- c) Data wygaśnięcia świadectwa.
- d) Następujący tekst:
- „Świadectwo produkcji wystawione przez [nazwa przedsiębiorstwa] na podstawie art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 348/2000 dla wywozu do Wspólnoty Europejskiej w ramach dodatkowego kodu Taric [dodatkowy kod Taric] niektórych bezszwowych rur stalowych”.
- W przypadku przywozu z Ukrainy
- „Świadectwo produkcji poświadczane przez Ministerstwo [...] Ukrainy dla monitorowania na podstawie art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 348/2000 dla wywozu do Wspólnoty Europejskiej w ramach dodatkowego kodu Taric [dodatkowy kod Taric] niektórych bezszwowych rur stalowych”.
- e) Nazwa i dokładny adres odpowiedniego producenta dokonującego wywozu, łącznie z numerami telefonu i faksu i ewentualnie numerem identyfikacyjnym, takim jak krajowy numer rejestru dla przedsiębiorstw zarejestrowanych.
- f) Nazwa i dokładny adres klienta odpowiedniego producenta dokonującego wywozu, łącznie z numerami telefonu i faksu, któremu produkt został sprzedany i zafakturowany przez producenta dokonującego wywozu.
- g) Numer faktury handlowej, do której odnosi się świadectwo produkcji.
- h) Dokładny opis towarów, zawierający:
- opis produktu wystarczający do zidentyfikowania produktu, który będzie identyczny jak opis produktu na fakturze,
 - kod CN,
 - wielkość (w tonach metrycznych).
- i) W przypadku przywozu z Chorwacji – nazwisko urzędnika przedsiębiorstwa odpowiedzialnego za wystawienie świadectwa i następującą podpisaną deklarację:
- „Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że sprzedaż na wywóz do Wspólnoty Europejskiej towarów objętych niniejszym świadectwem jest dokonana w zakresie i zgodnie z warunkami zobowiązania podjętego przez [nazwa odpowiedniego producenta dokonującego wywozu] i w ramach dozwolonej wielkości dla bezcłowego przywozu antydumpingowego do Wspólnoty Europejskiej, określonej w zobowiązaniu zaakceptowanym przez Komisję na podstawie decyzji 2000/.../WE [Decyzja C(2000) 271/2]. Oświadczam, że informacja zawarta w tym świadectwie jest pełna i prawidłowa”.
- W przypadku przywozu z Ukrainy – następująca podpisana deklaracja przez producenta dokonującego wywozu:
- „Ja, niżej podpisany oświadczam, że sprzedaż na wywóz do Wspólnoty Europejskiej towarów objętych niniejszym świadectwem jest dokonana w zakresie i zgodnie z warunkami zobowiązania podjętego przez [nazwa odpowiedniego producenta dokonującego wywozu] i w ramach dozwolonej wielkości dla bezcłowego przywozu antydumpingowego do Wspólnoty Europejskiej, określonej w zobowiązaniu zaakceptowanym przez Komisję na podstawie decyzji 2000/.../WE [Decyzja C(2000) 271/2]. Oświadczam, że informacja zawarta w tym świadectwie jest pełna i prawidłowa”.
- j) W przypadku przywozu z Ukrainy – miejsce na znaczek i podpis osoby upoważnionej w Ministerstwie [...] Ukrainy.
- k) Miejsce do użycia przez właściwe władze Wspólnoty.

(*) Każda rubryka na świadectwie będzie w czterech językach dla Chorwacji, tj. w języku kraju producenta, angielskim, francuskim i niemieckim dla Chorwacji i w dwóch językach dla Ukrainy, tj. w języku kraju producenta i angielskim.